

vil blive over Lovforslaget, har det ærede Medlem ikke Lov til at slutte noget om, naar jeg ikke har taget noget tilbage, før han ser, hvorledes jeg stemmer. — Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgtreds (Kosager). Han tillagde mig den store Gvne, at jeg kunde gaa bagom mig selv. Nej, saadanne Bevægelser er jeg ikke i Stand til at gøre, det er af den Slags, der foregaar paa Variétéer, hvor man seer, at Slangemennesker kunne bevoege sig paa en saadan kunstig Maade, jeg kan ikke gøre det. Jeg tror derimod, at det ærede Medlem forstaar at gaa bagom Virkeligheden. Han tænker sig jo at være saadan en rigtig gennemført Landbrugspolitiker, og han bebrejdede mig, at jeg var gaaet bagom mig selv som gammel Landbrugsrepræsentant, og nu gif Købstædernes Vrinde. Jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg vel er Landbrugsrepræsentant, men aldrig i den Forstand, at jeg har villet gaa den ene Interesses Vrinde imod den anden. Mit Hovedstandpunkt som Politiker har været Landets Politik, det, at gavne Landets og ikke nogen særlig Stands Interesser, det har det aldrig været. Naar det ærede Medlem mente, at jeg havde staaet og talt om Baner o. s. v. og derved taget Stilling mod Landbrugets Interesser, saa vil jeg sige, at det ærede Medlem havde i sin Tid en stor Læremester, som jeg ogsaa har lært noget af, skønt jeg ikke altid fulgte ham, jeg har ikke hørt til dem, der er fulgt med i tykt og tyndt. Er der nogen, der har staaet paa Købstædernes Interesse lige over for Baner og slikt, saa var det det afbøde ærede Medlem for Kolbing (Berg). De, der have siddet i denne Sal og hørt hans Kritik, hvor et eller andet Baneanlæg kom en eller anden By for nær, ville vide, at jeg har Ret, og han var i de allerfæste Tilfælde, ja jeg tør vel sige og vil sige i alle Tilfælde, en rettænkende Mand. At han kunde tage fejl er en anden Sag, men det retfærdige, det var det overvejende for ham, og hvor det retfærdige er det overvejende, maa man se bort fra den enkelte Standsinteresse og ogsaa se paa, om man ikke kommer til uretfærdigt at gøre Skade paa de økonomiske Forhold i Samfundet. Det ærede Medlem mente, at det ikke kunde være min alvorlige Mening med denne Bane til Hesselager. Jeg vil sige det ærede Medlem, at han har slet ikke fulgt med vore private Jærnbaneanlæg, ellers vilde han vide, at der er noget, vi kalde Oplandsbaner, hvor den ene og den anden By søger at stifte en Bane ud i sit Opland for at stæffe sig en bedre Forbindelse med det. Saadanne have vi i Hør-

sens—Tørringbanen, vi ville faa Vejle—Gibebanen, og vi have Randers—Hadsundbanen; og tage vi dette Forslag, er der deri en hel Del af samme Slags, og hvorfor skulde saa ikke ogsaa Svendborg stifte en Bane ud til Hesselager. Man har ca. 2½ Mil derhen, og saa vilde netop disse Landbrugsinteresser og Mejeriinteresser, det ærede Medlem omtalte, være repræsenterede; saa vilde netop det Mejeri ved Vangaa, som det ærede Medlem omtalte, og som ligger ½ Mil eller en Fjerdingvej Nord for Hesselager, have saa meget nemmere ved at faa sit Smør til Svendborg, og Mejerierne ved Øksendrup, Frørup og Drbæk ville kunne faa deres til Nyborg og ligejaa Svinninge og Glorup, som kun have ½ eller ¾ Mil til Drbæk Station. Det ærede Medlem kender disse Bejlsænder lige saa godt som jeg, saa naar han taler om, at denne Stilling er imod Landbrugets Interesser, er det fuldstændig grebet ud af Luften. Naar det ærede Medlem havde stillet et fornuftigt Forslag, kunde Landbrugets Interesser være komne lige saa godt med og fuldt saa godt være blevne gennemførte som ved det Forslag, han stiller. Men det ærede Medlem er kommen bag om Virkeligheden, som jeg nævnte for lidt siden. Jeg skal sige, hvorledes han stiller sig op som Landbrugets Repræsentant, og hvad han gør. Han gaar Svendborg Bys Vrinde, det er det han gør, men han gaar ikke Landbrugets Vrinde, thi dette kunde meget godt varetages paa mange andre Maader og gennem mange andre Planer end denne. Det er saa stærkt fremhævet, hvilken stærk økonomisk Fordeling, der vilde finde Sted mellem de to Byer. Det skal jeg ikke komme ind paa, men jeg skal kun sige dette, at naar det ærede Medlem og hans ærede Medforslagsstiller, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgtreds (B. Sorgenen) her have staaet og fremhævet stærkt, hvorledes Repræsentanterne for Nyborg Kommune for en 3—4 Aar siden ere gaaede ind paa at være med til at anbefale en saadan Banelinie, saa er der ingen, der bestrider det. Men saa er der jo heller ikke noget at sætte sig imod. Det er jo saa nemlig aabenbart, at naar man ved, at man der en Gang har givet Banelinien sin Tilslutning, er der ikke noget i Vejen for, at man kan indsætte mit Underændringsforslag; saa behøver man jo ikke at være bange for det. Men de Herrer kende egentlig slet ikke, hvorledes det hænger sammen, jeg kommer til at opløse dem lidt om det, og Oplysningen er da den, at da Nyborg Byraad gif med til det, var det ikke, fordi det kunde se nogen Fordel for Nyborg Bys Skuld, men det